

POCIĄGNAĆ SIĘ (4) *vb pf*

o jasne.

fut 3 sg pociągnie się (3). *♦ 3 pl* pociągną się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. pociągnąć.

1. Naostrzyć się; przén [czym] (1) : Tákże y człowiecze przyrodzenie być było natępłze/ niechżeć fie iedno ćwiczéniem pociągnie/ vyrzyłz żeć fie y ná práwą łtronę obráćć będzie. *RejZwierc* 112v.

2. Udać się, ruszyć; trahere PolAnt (3) :

a. Pójść [za kim] (2) : á zá nim wólzki człowiek pociągnie fię/ przed nim też (ile ich półzłó) niemáłz licźby. *BudBib Iob* 21/33.

Przen (1) :

W porównaniu (1): Zá czym [szlachta] gdy wyźrzá łzczerá miłość w W.M. ku Oycyznie/ y vprzeymá chęć ku dobremu iey/ pewnie fię pociągná zá W.M. iáko człónki zá głową/ łtrumienie máłe zá wielkimi rzekámi/ ciągnáć fię zwykły. *VotSzl* A2v.

b. Popłynąć [dokąd] (1) : chodź wólzedy około Stáwu kráiem Wody á pátrż pilno/ do kądby fye Wodá w kraióch ściągáłá: [...] możelz też y Wodá zámęćić/ tedy obaczyłz/ ielli fye thám z mętná Wodá pociągnie. *Strum* O2.

Synonimy: 2.a. pość, ruszyć się, udać się; b. popłynąć.

Formacje współrdzenne cf CIĄGNAĆ SIĘ.